

at kunne forlange Alderdomsunderstøttelse i Trangstilfælde i Stedet for Fattighjælp, bør have vist Selvhjælpsbestræbelser, og da det er saa lidt, der i saa Henseende kræves, idet vedkommende kun skal have holdt sig borte fra Fattigvæsenet i de sidste 10 Aar, mente man, at der ikke her var noget at slaa af paa. Der forelaa desuden det Moment, at af de Kommunalbestyrelser, der havde udtalt sig om Spørgsmaalet i Henhold til den Opfordring, der herom var udgaaet til Kommunerne fra Indenrigsministeriet, havde største Delen erklæret sig imod at gaa ned til 5 Aar, idet kun 5 Byer og 13 Sogneraad havde udtalt sig for, medens 12 Byraad og 96 Sogneraad havde udtalt sig imod en saadan Nedsættelse. Naar der nu siden den Tid, i Henhold til Loven af 27. Marts 1903, er nedsat en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring, og det vel kan være sandsynligt, at denne Kommission ogsaa vil kunne komme til at beskæftige sig med den gældende Alderdomsunderstøttelseslov, synes der at kunne være nogen Grund til at vente med at tage Spørgsmaalet om Ændringer i denne Lov op, indtil Kommissionens Betænkning foreligger. I alt Fald forekommer det mig ikke givet, at det just er det Punkt, som Lovforslaget omhandler, der særlig trænger til at ændres; der kunde vistnok være andre Punkter, hvor der lige saa vel kunne være Spørgsmaal om Forandringer, saaledes i Retning af, at der med Hensyn til Understøttelsens Størrelse kunde gøres nogen Forskel paa de særlig værdige trængende og dem, der lige fyldestgøre Fordringerne, som Loven stiller, dem, som lige kunne slippe ind under Loven, og som der ikke er Grund til at tilstaa højere Understøttelse, end Loven i Almindelighed tilholder. Jeg skal, ogsaa under Hensyn til, at det maaske kunde have nogen Interesse at faa dette Spørgsmaal overvejet, intet have imod, at Lovforslaget gøres til Genstand for nærmere Overvejelse i et Udvalg, og jeg vil derfor senere tillade mig at foreslaa Nedsættelse af et saadant.

Madsen-Mygdal: Da et lignende Lovforslag var til Iste Behandling her i Samlingen 1901—02 — det var det Lovforslag, som blev til den nu gældende Lov af 23. Maj 1902 —, havde jeg Lejlighed til at anbefale den Bestemmelse af samme Indhold, som den her foreslaaede, og jeg tillod mig at anbefale den meget stærkt. Thi min Erfaring, baade som Sogneraads-

formand og paa andre Omraader, vidnede stærkt for, at den var berettiget. Jeg maa derfor ogsaa stærkt anbefale det foreliggende Forslag. Det er dog en urimelig Fordring, at en Mand skal holde sig klar af det offentlige Fattigvæsen i 10 Aar for at komme ind under Alderdomsforsørgelsen. Man kræver ikke noget saadant af Forbrydere. Forbrydere kunne faa Æresoprejsning efter 5 Aars Forløb og staa da lige med alle andre Borgere, men en, jeg kan gerne sige hæderlig Medborger — for han kan være lige saa hæderlig som alle andre, fordi han af en eller anden Omstændighed er bleven tvungen til at henvende sig til det offentlige Fattigvæsen — skal stilles værre i Samfundet i saa Henseende. Det finder jeg aldeles urimeligt. Jeg vil derfor saa stærkt, som jeg kan, anbefale det foreliggende Forslag.

Hey: Jeg kan nøjes med at slutte mig til det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen), idet ogsaa jeg mener, at Sagen egner sig til Udvalgsbehandling. Jeg skal dog fremhæve det betænkelige ved at begynde paa at reformere Alderdomsforsørgelsesloven nu, da der netop er nedsat en Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet om en Alderdoms- og Invaliditetsforsikring, hvilken ogsaa har med denne Sag at gøre og allerede i nogen Tid har beskæftiget sig dermed.

Stilling: Da dette Lovforslag forrige Gang var til Behandling her i Tinget, var der jo delte Meninger om det, særlig med Hensyn til, om der ikke samtidig skulde foretages andre Ændringer i Alderdomsunderstøttelsesloven. Det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) har Ret i, at der er andre Punkter i denne Lov, som der med lige saa stor Grund kan rettes Anker imod, men det forekommer mig dog, at der Gang efter Gang, baade her og i det andet Ting, har vist sig en særlig Stemning for at faa netop det i dette Lovforslag omhandlede Punkt ændret. Nu siges der, at Kommunerne eller største Parten af dem i sin Tid udtalte sig derimod. Men jeg tror, at hvis de blev spurgte nu, vilde Svaret lyde noget anderledes, idet de fleste Kommuner sikkert vilde udtale, at de i og for sig ikke havde noget at erindre imod den nu foreslaaede Bestemmelse. Et andet Spørgsmaal er det, om man ikke samtidig burde tage det Spørgsmaal op til Overvejelse, om ikke tilbagebetalt Fattighjælp kunde skaffe den paagældende Alderdomsunderstøttelse. Thi